

[Undervisningsministeren.]

maal, der er rejst fra det tyske Mindretal vedrørende Skolen i de sønderjyske Landsdele. Jeg anerkender ogsaa, at det ærede Medlem behandler disse Sager paa en saglig og fordragelig Maade, og det ærede Medlem kan være fuldkommen sikker paa, at vi i Danmark til enhver Tid skal være lydhøre over for alle rimelige Krav, der gaar ud paa at støtte det tyske Mindretals Muligheder for at leve sit nationale Liv. Men jeg maa samtidig sige, at det ikke gavner det fordragelige Samarbejde, naar enkelte Personer inden for det tyske Mindretal søger at fremstille den danske Lovgivning paa disse Omraader som brutal og hensynsløs. Naar der fra disse enkelte Personer inden for det tyske Mindretal tales om, at vi i Danmark lægger Hindringer i Vejen for, at det tyske Mindretal kan leve sit eget nationale Liv, saa afviser jeg dette. Den Lovgivning, der er gennemført i Sønderjylland siden 1920 paa Skolevæsenets Omraade, giver ikke nogen Baggrund for en saadan Kritik. Da vi i 1920 inden for vort Landomraade fik en Befolkning, der nationalt følte sig knyttet til et andet Folk, forstod vi i Danmark, at der forelaa et stort Spørgsmaal for os at løse. Vi betragtede det dengang som nu som en Æressag for os at løse Mindretalsspørgsmaalet paa en saadan Maade, at Ordningen kunde bidrage til at skabe Fred og Forstaaelse mellem de to Folk. At vise Hensyn over for Mindretal i aandelige og kulturelle Spørgsmaal var ikke noget nyt i Danmark. Den Grundlov, som vort Samfund bygger paa, har lige saa længe vi har levet under en fri Forfatning, sikret Mindretalsrettighederne paa disse Omraader. Denne Respekt for andres Synspunkter i aandelige og kulturelle Spørgsmaal er jo det bærende Princip i hele det danske Folks Samfundssyn. I 18 Aar har vi nu haft en Lovgivning for Mindretallet i Sønderjylland. Stort set mener jeg, den har virket tilfredsstillende, men det betyder naturligvis ikke, at jeg mener, at Lovgivningen fra 1920 paa Skolevæsenets Omraade for al Fremtid opfylder alt, hvad der med Rimelighed kan ønskes fra det tyske Mindretals Side. Jeg har derfor paa Foranledning af det ærede Medlems Udtalelser ved forskellige Lejligheder her i Tinget taget op til Overvejelse nogle af de Spørgsmaal, som det ærede Medlem gennem flere Aar har rejst, for at undersøge, om det var muligt at finde en tilfredsstillende Løsning, og jeg kan sige til det ærede Medlem, at jeg mener, det er muligt at gennemføre en Ordning, hvorved en Del af

de Ønsker, det ærede Medlem har rejst, kan imødekommes.

Jeg nævner først et Spørgsmaal, der allerede er ordnet administrativt. Hidtil har vi fulgt den Praksis, at der ikke blev ydet offentlig Støtte til tyske Privatskoler, hvis der inden for Skoledistriktets Omraade var en tysk offentlig Skoleafdeling. Over for denne Fremgangsmaade har det ærede Medlem anført, at det tyske Mindretal ikke paa dette Omraade var ligestillet med andre danske Statsborgere, idet man andre Steder i Landet ikke stillede Betingelser af samme Art for at yde Tilskud til en Privatskole. Heroverfor kan dog siges, at Forholdene heller ikke er ensartede. Naar der efter Lovgivningen er givet det tyske Mindretal Ret til at faa tysksprogede Skoleafdelinger oprettet, saafremt 20 pCt. af Forældrene med 10 undervisningspligtige Børn begærer det, saa er dette et vidtstrakt Hensyn at vise Mindretallet. Men det kan naturligvis siges, at selv om en Forældrekræds har samme nationale Indstilling, kan der meget vel inden for denne Kreds være forskelligt Syn paa Spørgsmaal vedrørende Skolen og Undervisningen i Skolen, og derfor mener jeg, at naar der inden for Mindretallet oprettes en Privatskole, der opfylder de Fordringer med Hensyn til Børnetal og Undervisning og de øvrige Betingelser, der stilles for at opnaa Statsstøtte, saa bør en saadan Skole anerkendes som berettiget til offentligt Tilskud, og paa dette Grundlag bliver Tilskud herefter udbetalt.

I sin Finanslovtale i Aar nævnte det ærede Medlem to andre Skolespørgsmaal, som det ærede Medlem lagde megen Vægt paa blev løst. Det var Spørgsmaalet om Skolekommissioner ved de tyske Skoleafdelinger og Spørgsmaalet om en Skolekonsulent. Om begge disse Spørgsmaal har jeg i længere Tid ført Forhandlinger til forskellig Side, og disse er ikke helt afsluttet endnu. Men jeg kan sige det ærede Medlem, at det er min Mening i Løbet af den nærmeste Tid at komme til Rigsdagen med Lovforslag, der vedrører begge de Spørgsmaal, det ærede Medlem har fremdraget. Hvad disse Forslag gaar ud paa, kan jeg ikke paa nuværende Tidspunkt nærmere angive, kun vil jeg sige, at det er min Mening, at Mindretallets Ønske om at faa en Repræsentation for Forældrene ved de tyske Skoleafdelinger bør imødekommes, og det er ligeledes min Mening at stille Forslag om, at en Lærer fra den tyske offentlige Skole bliver fritaget for en Del